

ГЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 123 (1373) • Субота, 6 липня 1996 року • Ціна договірна

ГЕЛЬСІНСЬКИЙ ПРОЦЕС ТРЕБА РОЗВИВАТИ У КИЄВІ

У роботі п'ятій сесії Парламентської Асамблеї ОБСЄ, присвяченої обговоренню моделі загальноєвропейської безпеки ХХІ століття, яка відкрилася у Стокгольмі, бере участь офіційна парламентська делегація України, очолювана Головою Верховної Ради Олександром Морозом.

Олександр Мороз продовжує дотримуватися думки про необхідність розвитку Гельсінського процесу в нових умовах. Україна, яка першою здійснила доб-

ровільний перехід від ядерного до без'ядерного статусу, бере активну участь у розробці у рамках ОБСЄ моделі загальноєвропейської безпеки. Голова українського парламенту, який виступає ідею організації і проведення через кілька років конференції з проблем європейської безпеки у Києві, має намір звернутися з цією пропозицією до європейських парламентарів — учасників п'ятій сесії Парламентської Асамблеї ОБСЄ.

МІЖ ВІЙСЬКОВИМИ — ПОВНЕ ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ

У неділю до Києва з офіційним візитом прибуває міністр оборони та безпеки Республіки Індонезія Еді Судраджат. Він зустріється з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком та міністром оборони Валерієм Шмаровим. Обговорюватимуться питання розвитку двосторонніх відносин і подальшого співробітництва у військовій сфері.

Валерій Шмаров та Еді Судраджат планують підписати Протокол про взаєморозуміння між Міністерством оборони України та Міністерством оборони та безпеки Республіки Індонезія.

СЛЬЦИН ПЕРЕМІГ — В УКРАЇНІ ПОЛЕГШЕНО ЗІТХНУЛИ

Голова Української держави Леонід Кучма надіслав телеграму Президенту Російської Федерації Борису Єльцину. У ній, зокрема, говориться:

З почуттям глибокого задоволення дізнався про Ваше переобрання на пост Президента Російської Федерації. Від імені всього українського народу і від себе особисто сердечно вітаю Вас з цією заслугою та перемогою перемоготого. Результати виборів продемонстрували всьому світу відданість росіянам демократичним ідеалам, втілюваного Вами курсу реформ і соціальної стабільності. Ваш успіх — це вагомий внесок у зміцнення міжнародної безпеки у цей багатий в чому вирішальний період світової історії.

Без державного прапора

Четверта сесія Верховної Ради Криму закінчила роботу

Нарешті, депутати Автономної Республіки прийняли програму приватизації на 1996 рік і розійшлися на парламентські канікули. Шоправа, як заявив заступник Голови Верховної Ради Криму Анушаван Дженієн, частина народних обранців ще попрацює в комісії, в «якій треба буде скласти позачергову сесію, то ми це зможемо зробити прогном двох-трьох літ».

Отже, четверта сесія Верховної Ради АРК закінчила роботу. П'ята розпочнеться у вересні. Але, незважаючи на те, що кримські депутати ще в червні минулого року твердо заявили про свій намір працювати в єдиному парламенті по всій Україні, на будинком Верховної Ради Криму досі майорить лише прапор автономії. Питання, коли буде встановлено і державний прапор нашої держави, залишається відкритим.

Три зіроньки ясных — три дівоньки красних.

Молодість тим і прекрасна, що життя лише набирає розбігу і свіжий вітер життєвих припад огортає нас, бере в обійми. Як нагріте протягом літнього дня літепло на лісовому озері.

Молодість — це свято, яке наповнює душу благородними поривами, яке робить нас романтиками і навіть трохи ідеалістами. А хіба ідеали широго добра, вірної любові, материнської ласки комуся завдавали?

Сьогодні увечері спалахнуть багаття, заспівають дівчата оту давню-прадавню купальську співанку: «Три зіроньки ясных — три дівоньки красних» і попливуть вінки за волюю.

Хай святитись їм'я твоє, Любове! Будь щасливою, Україно!

Фото Юрія ВЕНТЕРЕША.

Читайте у суботньому випуску:

Чому Анна Дугасва записала батьків гім? Розмова із вдовою чеченського президента через два дні після її знищення.

3, 5
стор.

Брати П'єм'єр були опісля... А нас правді першим у світі започаткував кінематограф український механік-винахідник Йосип Тимченко.

7, 16
стор.

Твоя правда, Іване Мазепе! Журналістське розслідування новою власною кореспондента Сергія Павленка.

Подзвін жорстокою квітня. Кілька зауваг на полях нової книги Володимира Швакоштинського «Тяжкий хрест».

Що ми знаємо про художника Олєнаса Запавху?

3
стор.

11
стор.

14
стор.

До Скандинавії — на відпочинок

Більш як 100 дітей віком від 10 до 15 років, які проживають у тих районах Волинської області, що зазнали наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, виїхали на оздоровлення до Швеції, Норвегії і Данії. Вони відпочиватимуть біля моря, їм буде забезпечено вітамінзоване дієтичне харчування, організовано цікаві дозвілля. Таку подальшу влаштування Скандинавська дитяча місія в Україні, центр якої у Луцьку.

У номер

У Полтави знову «відрастають» крила

Друге народження переживає Полтавський аеропорт. Один з найсучасніших в Україні, він через чотирирокову несплатоспроможність зліснів понад рік тому змушений був відкрити свої виласі. Однак важкі часи колись та минули. І нині Полтавський регіональний аеропорт, розташований на Москові, Донець, Львів, а також Керч. У перспективі — відкриття повітряних ліній і до інших міст країни та СНД. Тут також введено фірмову послугу: будь-що може надрукувати літак в потрібному йому напрямку, навіть якщо летітиме в ньому один, але, звісно, за гроші. Охочих поки що немає.

Живна

Посадили в наш візок «джондирівську» жатку

Сотні знаменитих американських зернообіральних комбайнів фірми «Джон Дір» працюють в Україні на нинішніх жнивах. Але ті, хто їх купували, припустилися прорахунку: замовили агрегати без спеціальних візків для транспортування жаток. А може, через нашу скруту вирішили придбати дешевше. Однак не дарма в народі кажуть: «Що годині, то мудрині». На вилучку жаткобраз прийшло американське заводу «Алтамаш». У короткій строк тут спроектували й запустили у виробництво спеціальний одноосійний візок для перевезення жаток «Джон Дір». Комбайн сам їх знімає, вкладає в транспортне за десятки, або в сотні кілометрів. Під час анпровадження на полях Київщини візок одержав високу оцінку спеціалістів. А нездовіль першу партію візків було реалізовано господарством Олександрівської та сусідніх районів Черкаської області. На черзі відправка їх до Одеської, Херсонської та Кіровоградської. Олександрівці запланували, що його лотки забезпечити своїми азіками всі господарства України, які придбали «Джон Дір», ще до початку жнива.

Хліб буде

У Харківській області завершені підготовку хлібоприймальних підприємств до жнив-96. Вони уклали з господарствами договори-контракти, які забезпечують повсякчасну поставку зерна в державні ресурси: це — 250 тисяч тонн зерна. Під державне замовлення обліки наділено аванс у 3,7 трильйона карбованців. Наявність таких грошей дає змогу забезпечити всі 3,865 комбайнів, які працюватимуть на збиранні, асортиментні експіменти забезпечити їх необхідною кількістю запчастин, паливом. До регіонального фонду продовольчих ресурсів треба буде заготовити 590 тисяч тонн зерна. Врожай озимих хлібів — основної зернової культури — очікується, як оцінками спеціалістів, на рівні 30 центнерів з гектара. Валового врожаю вистачить для виконання господарствами державного і регіонального контрактів, записання насіння, видачі натуроплати. За вивиском, зробленим у відповідній службі державного зернохліба, у нинішньому році буде для регіону основним стратегічним товаром.

ДО ТРАГЕДІЇ В ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКУ: ДОПОМАГАЮТЬ, ЧИМ ТІАКІ МОЖУТЬ

Остання інформація із засідання штабу з ліквідації наслідків транспортної аварії: в результаті катастрофи — померло 33 чоловіки, єсого потерпілих — 104. У ліквірації працюють додаткові бригади ширити-транспортної. Все необхідне є, медичники записано 318 допозадали кров, і заготовлено 103 тити. Цього достатньо.

Всім сім'ям загинилих, які пошкодили Українським, видано матеріальну допомогу у розмірі 200 мільйонів карбованців кожен, потерпілим, які перебувають у лікарні, по 40 мільйонів кожному. Поховання проводяться за рахунок бюджету міста і державного. Одержано позову 30 мільйонів. Гроші продовжують надходити. Крім того, в місті діють банківські — українським і приватним — відкриті розрахункові рахунки, які надають гроші від підприємств і від підприємств, від колегів, від приватних осіб. Оформлені пенсії сім'ям, що втратили годувальників.

Денне засідання 4 липня

ПЕРШИМ на денному засіданні для обговорення в Організм чинили було виласено проект закону «Про державне регулювання ринку цінних паперів». Очевидно, у зв'язку з тим, що запропоновано для обговорення законності, якби, так би мовити, спеціально для цього спеціалізація, з пропозиціями на доповненнях виступили парламентарії об'єктивного кола. Один депутат, п'ять інших, склади зраховані України виступили до від діяльності різних правителів, до прийняття цього закону підійшли надзвичайно ретельно і прагнули зробити все, щоб не залишилося виласири для виласири діалогу. Тобто, як казують у народі, парламентарії, об'єктивні не молоді, вирішили пер і на холодну воду думати.

На пропозицію народного депутата Оста Кимпуща, було виласено зміни до статті 6 цього законопроекту про утворення Державної комісії з цінних паперів, зокрема, про пропозиції від її представителів від виласири цієї законодавчої влади. Тобто ця комісія буде більш незалежна від кон'юнктури у виласири законодавчої та виконавчої органів влади. Окрім того, голову Державної комісії призначатиме Верховна Рада за поданням Президента України. Затверджено також термін повноважень членів комісії. Закон «Про державне регулювання ринку цінних паперів» та постанову про порядак виласири його в дію прийнято в цілому.

Далі народні депутати приступили до обговорення в першому читанні

проекту закону «Про електронний обіг цінних паперів і систему національного депозитарію». Після виласири виласири пропозицій та доповнень, законопроект прийнято в першому читанні

Сесія продовжувала розглядати напередодні розгляда зміни і доповнення до Закону України «Про споживчу кооперацію» (друге читання). Але й цього разу законопроект не набрав необхідної кількості голосів, і його відправили на доопрацювання із виласири ним на повторне друге читання у вересні.

Верховна Рада погодилася із зауваженнями Президента України до Закону «Про рекламу» і прийняла відповідну постанову. Виласено зміни та доповнення і до Закону України «Про приватизацію невеличких державних підприємств (малу приватизацію)».

Ратифіковано Угоду про надання позики (проект з розвитку насінництва) між Україною та Міжнародним банком реконструкції і розвитку та Угоду між урядом України та урядом Швейцарської Конфедерації про фінансову допомогу для проекту реалізації гідроенергетики та системного контролю.

Виділено проект закону про радіаційний захист. Постійно народні депутати обговорювали і голосували про фінансову допомогу для проекту реалізації гідроенергетики та системного контролю.

Виділено проект закону про виласири зміни і доповнення до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та їх підприємств і організацій. Відповідні комісії було доручено доопрацювати законопроект і виласири його на розгляд сесії в середу, 10 липня.

В першому читанні прийнято закон України про статус акцизного збору та вільного мита на деякі товари (продукцію).

Народні депутати заслухали голову правління Національного банку України про кошторис банку на 1996 рік. Виласено зміни критичні зауваження і пропозиції. Проект кошторису відправлено на доопрацювання і запропоновано подати його на повторний розгляд наступного виласири.

З 4 липня Верховна Рада України хвилюю мовчання виласири

Парламентська хроніка

і відправлено на доопрацювання у відповідну комісію.

Емоційний і бурхливий був розгляд питання «Про рішення Комісії Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці щодо виласири Прем'єр-міністра України Паала Лазаренка «Про виласири постанови Верховної Ради України від 20 лютого 1996 року «Про перетягу на підсумкам першого кварталу цього року розмірів заробітної плати, пенсії, допомог, а також мінімальної заробітної плати та мінімальної пенсії за віком».

У виласири парламентарії було піддано конструктивній критикі діяльність Кабінету за без-

контрольності у виласири прийнятих рішень. Про необхідність докоринних змін і корекції курсу економічних реформ говорили у своїх виласири Станіслав Ніколасенко, Михайло Степаненко. Народні депутати підтримали пропозицію своїх колег про виласири засідання Верховної Ради та Кабінету для виласири стратегічного курсу повільного економічного розвитку держави тощо. З даного питання прийнято відповідну постанову.

У авторок наступного тижня відбудеться день уряду.

Василь ТУТЛУК. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: П'ЯТА СЕСІЯ ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

Заслухано проект закону про державний матеріальний резерв. Закон прийнято у першому читанні.

Протягом двох днів виласири обговорення і доопрацювання проекту закону про виласири доповнень до Цивільного процесуального кодексу України, пов'язаних з дотриманням принципів повноважень народного депутата України. Закон прийнято.

4 липня продовжувала роботу п'ята сесія Верховної Ради України.

Сесія задовольнила прохання народного депутата України по виборчому округу № 19 міста Києва Сергія Головатого про дотримання принципів його депутатських повноважень у зв'язку з тим, що він працює міністром юстиції.

Цього дня було прийнято закон України про залізничний транспорт та про державне регулювання ринку цінних паперів. Обговорено і схвалено в першому читанні закон про електронний обіг цінних паперів і систему національного депозитарію.

Народні депутати розглядали також питання про рішення Комісії Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці щодо інформації Прем'єр-міністра України П. Лазаренка про виконання постанови Верховної Ради України від 20 лютого 1996 року про перетягу на підсумкам першого кварталу цього року розмірів заробітної плати, пенсії, допомог, а також мінімальної заробітної плати та мінімальної пенсії за віком і прийняла відповідні рішення.

У авторок наступного тижня відбудеться день уряду.

Прес-служба Верховної Ради України.

Гіпотези

Георгій ВОРОТНИОК, «Голос України»

БРАТИ

А насправді першим у

Знай наших!

или унікальний, досі не
не чуваний винахід. Од
овзі кінетоскоп Тимчен
як експонат до Політех
взею у Москві, аніскіль

Перевбання Тараса Шевченка на Волині — це мало досліджена сторінка його життя і творчості. Особливо, що стосується його раннього періоду мalarства. Можливо, Володимир Рожко робить у ціл справі перші кроки. Навіть якщо тут є і багато суперечливого. Але шлях до істини завжди тернистий.

Дуцьк.

На знімках: монастирський храм Св. Троїці в селі Вербіка — сфотографовано з малюнка Т. Шевченка, зробленого 1846 р. церква в селі Секунь, де знаходилася інвентарна книга із записом про Кобзаря.

Розмову вів
Богдан БЕРЕКЕТА

На знімках: монастирський храм Св. Троїці в селі Верба — сфотографовано з малюнка Т. Шевченка, зробленого 1846 р. церква в селі Секунь, де знаходилася нинішня тарна книга із записом про Кобзаря.

тив Люм'єр, невдовзі було вкоро-
нистано у найдосконалішому кі-
ноапараті однієї з англійських
фірм, яка успішно завойовувала
світовий ринок.

Завдяки прямим учням Іполита Соколова, Володимиром Сесе-вичем, сучасних одеських краєзнавців Григорія Зленка та Романа Шувалова життєвий шлях Іосипа Тимченка можна прослідкувати досить повно й докладно, хоча, широким загалом, навіть мистецт-вом, треба зауважити, він малі-вдовий. Хто ж такий Іосип Тимченко? Народився в сімті кра-па на Харківщині, після закін-чення початкової школи його від-правили до міста, де допомагав торгувати своєму дядькові — влас-никові київляни.

(Ζεύγος με 16,5 σπορ.)

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

БРАТИ ЛЮМ'ЄР БУЛИ ОПІСЛЯ...

А насправді першим у світі започаткував кінематограф український механік-винахідник Йосип Тимченко

НЕЩОДАВНО, коли світ відзначав століття кінематографа, по всій усьодаж знову й знову згадувалися імена братів Лом'єр — і припускається вихід екшн-фільму «Гранка» грудня 1895 року, коли в «Гранка» в Парижі вояки продемонстрували — вихід робітників з фабрики дати і було «прив'язано» оточу насправді відзначати його в році рашіє. Бо ще 9 січня 1894 року насправді продемонстрував учасників природодослідників та ліквідувати Москві, механік Новоросійського (вспоминати Носіт Андрійовича ТИ

Знай наших!

та Огюста, яким графії», та день 28 на бульварі Капували свій перший кі. Власне, саме до іковий ювілей кіно, то б майже на два перший у світі кім IX з'їзду росій-в, що відбувався у пер Одеського) уні-ГЕНКО.

ки не підбавш
нація й її роз
масового засто
тому, що офіс
пошуки в на
«живі» фотог
зневажливою.
царя Миколи
«Все це нісені
чення таким д
не варто...».

Тож матері
Йосип Андрій
Аби самотуж
над удоскона
тим більше —
серійне вироб
мав. Для утри
тетьської майс
своїми старан
був виконуват
ронні замовле
тів на те майж

[illegible]

тив Люм'єр, невдовзі було вкоре-
ристано у найдосконалішому кі-
ноапараті однієї з англійських
фірм, яка успішно завойовувала
світовий ринок.

Завдяки прямим учням Іполита Соколова, Володимиром Сесе-вичем, сучасних одеських краєзнавців Григорія Зленка та Романа Шувалова життєвий шлях Іосипа Тимченка можна прослідкувати досить повно й докладно, хоча, широким загалом, навіть мистецтвом, треба зауважити, він маловідомий. Хто ж такий Іосип Тимченко? Народився в сімті крапа на Харківщині, після закінчення початкової школи його відправили до міста, де допомагав торгувати своєму дядькові — власникові київляни.

(Ζεύγος με 16,5 σπορ.)

Член-кореспондент Національної академії наук України М. Котляр у несподівано відкритою довіднику «Історії України паче»: «1687 рік (Магана). — Авт.)» взяв участь у змові проти Самойловича, звинувативши його у зраді Росії, і посів його місце, давши за це царському воеводи В. Голіцину 10000 черваниць». Забувничий український історик Сава Зеркаль у видрукуванні а 1968 році у Нью-Йорку прапнє текс спростено і безапелляційно підтверджує нагадане зауваження: «Та головний аутор перемогло й інше хабаня — лавчаники, — це да-вати їм по 10000 рублів на голову. Ім. Голіцин, який фактично верховодив авчанами».

Врозуміло, такий шитих до портрета І. Мазиго його як прикрашає: чи може виписати поважну людину, ані таким підступним та й, будемо відвадері, злодіарним шляхом приходять до владі, злобує собі високу посаду? Та перед тим, як ствердити чи заперечити відповісти на це питання, проаналізуємо документи, свідчення історії доби. Нісасамар, про участь І. Мазиго у зміщенні І. Самойловича. Під «Чоловічий Гетманський Старшини і військового яєська» про «звладу» гетьмана, яєдкисаний даром, кемає підпису генерального оєсавла, майбутнього гетьмані Нічмю є підтвердження й версія, що він був головний прихований режисер усунення І. Самойловича від влади. По-перше, Іван Мазепа

старшинська опозиція перед цим прагнула не раз скинути його з посади, але спорузавляла поразки. По-друге, алтрузі після арешту гетьмана голівним над козакським військом, тобто наказним гетьманом, було призначено генерального обозного Василя Орловського. Хоча і не мав він генеральний формуляр, але перш ніж після закінчення військовий начальник ухвалював козаків, акціюючи й заборочили.

У донос на І. Самойловича є такі рядки:

«Людей старинных войсковых заслуженных всякими своими вымысленными способами теснит, и слова доброго не говорит. А иных мелких, незаслуженных, с собою поставляет».

Оскільки Іван Мазепа як довірена особа гетьмана від переговорів айд його ім'єи з Москвою, виконаув аиш відповідальні доручення, то вочевидь у цьому неохеткї йдеться про нього. Адже він був ке місцевий, з Правобережжя, але завдяки своєму таланту, розуму швидко здобув славу найвпливовішї особи на Гетьманщинї. Це, певна річ, ке подобалося більш «заслуженим».

Перший віршальний підпис постає під чоловічою генеральним образом Василь Борновський. Чи є підстава говорити про те, що він погодився піти на такий ризик лише тому, що був переконаний у дійсній «зраді» свого патрона? Мабуть, ні. Певніше, змовники мали рекомендації його на гетьманську посаду. Тому він і вирішив здійснити смертельно небезпечний крок.

Те, що партія змовиків ставила не на Мазепу, підтверджує й ціле саїдчення генерала Гордона, який у своєму щоденнику записав про аисушення гетьмакських кандидатур: «Де-який, щопрада, називали такого Боркоаського, але були швидко змушені замовчати».

за таких обставин переміг

Чому ті, хто пропонував Борновського, за-
тихли? Все-таки вирішальну роль зіграв ха-
бан?

В. Голіциня, як і Маєсуп, апологети Петро і змальовувати чужини фарбами як змоєаина зрадинця, реакціонери. Натоміст, а салідні істини створилися-іноземців, це була найосвіченіша людина того часу. Француз Невіль називає його «асліним!» і зазначає: «у нього одного було більше розуму, ніж в усіх Москоїт!» Князь, алая кіньова мов, у його була величезна бібліотека. Як фаворит царини Софії та один з перших урядовців він хотів реформувати істинуцальні дяді засамперед через звільнення селян від кріпацтва, передачу їм землі, у його планах було також яадання дворянам європейської освіти тощо.

Коли в результаті військових дій був силондрований Чигирин, він продав одне із своїх сіл і виручені гроші передав мешканцям.

цям, які втратили свої житла і майно. Цей благородний вчинок, погодьмося, заслуговує на увагу хоча б через те, що царедворця дехто вставляє як загребущого багатія-магната, котрий зарадив грошей міг піти аа все.

8 Мазепово Голиціна, арозуміло, єдиної культурної й освітньої інтереси. Вони могли, без перебільшення, говорити на рівних. Оскільки Мазепа часто зустрічався з ним у Москві за дорученнями І. Самойловича, то, певня річ, в Голиціні добре знав його як людину, як старшину. Отже, коли під час невдалого Кримського походу з'явився донос і тіло парубка, то присуду настав час вибору, його симпатія

Журналістське розслідування

ПРАВОВИЗНАВЦІ-ПРАКТИКИ знають, як важко у суді аргументовано довести хабарну справу й оголосити підсудно-винним. Для цього потрібні не так свідки, як їх переконли докази.

Гетьманові Іванові Мазепі не пощастило. Вже ледь не три сторіччя його звинувачують у скоєнні, за сьогодишніми мірками, кримінального злочину. Причому не лише російські історіографи XIX століття.

зрозуміло, була ке на боці Борковського, яко-
го він практично знав мало.

«З'являні з нозаків спитали цілком таємно, якого найбільше хотів би генералісміс мати за гетьмана», — пише генерал Гордон у щоденнику, — і коли вони здобули натяк, що такі людина — Мазепа, то підписали всі вони у такому напрямі که цього вечора лягли. Після цього розподілили ватажків цієї партії полковників та інші посади поміж собою й ухвалили, да і усіх них усунути крестури попереднього гетьмана, які до цього часу їх посідали».

Змовників, можливо, й не задовольняв він бір Голціана. Але, попри все це, вози з ним той момент мирились, бо ж зміщено Самойловича та й, зрештою, аони виграли. Активні учасники гетьманського перевороту Костянтин Солонина, Степан Забіла, Родіон Дмитрашнін-Райча, Яків Лізюгуб, Григорій Гамалія ще до козацької ради отримали полковницькі посади.

І. Маєтєв, який був тоді головною організаційною особою, заздалегідь подбав би про більш надійне оточення, «своїх» полковників. Ужово наступні місяці він мав проблеми з Яковом Лізюком, полк якого в Чернівцях не визнавав законним обрання нового гетьманя. Старшини Чернігівського полку явно бажали бачити на цій посаді В. Борновського, який був одним полковником з 1672 по 1685 рік. Мабуть, з цих причин протягом 1688 року були зміщені з полковоницьких посад Р. Дмитрашко-Радча, К. Солюкіна, Р. Гамалія.

Единий, хто після переорієнту залишився при попередній посаді, був Василь Борковський... За нього ще пробував хтось агітувати як козачий раді, оляка, старіяни, пам'ятаючи попередню домовленість, вже ділячи за спланованим заздалегідь сценарієм. Коли Геліція, почувши з ятовпну дві нандитураторські пропозиції, запитав повторно у них, «кого вони хотіли мати за свого гетьмана, і всі одностайно відповіли — Мазепу» (Гордон).

Перед тим, як ділити полковницькі посади, з свідченням генерала Гордона, В. Голіцин сказав: «Не зажаючи на те, що все, що зрадницьки належало, за силою законів припадає царям, хоча він усе ж сам, з небезпечністю піти пасти парський несласи, азяти на себе, що козачче війсьно здобуде полоаиуиу майяа зрадинна, а друга частина мусить піти до царської скрабб».

то і казують: «Витрашаю» Ідею старшини аустрійського двору, яка витрашає, вийшла як одне положення до підписаних договірних статей. Зрозуміло, на той момент ніхто конкретно не міг говорити про асцидну гетьмансько-козацьку війну. А вже для цього потрібні були ретельні підрахунки майна, коштовностей. Невдовзі після цього в Україні відбувся розгромний похід прихильників царської уповноваженої. Сесвяного асциду, стольника Леонтія Неплюєва царі з

бо в'язали з усіма книгами перепису майна, і також з належного для язви другою посланою гетьманського скарбу прибути до Москви і передати їй Государствених Великихъ Посольскихъ Дель Оберетателю Ближнему Воюярю і Наместнику Новгородскому, князю Василью Васильевичу, да Воярину Нашему Князю Алексею Васильевичу Голяцкимъ становити».

Описувачі майже гетьмаєта та його синів і повноцінних не все занесли в однієї книжки і написали нову справу на асесора Василя М'ясного, який писав пратнуву першочергово забезпечити конфіскацією аанним себе... Не забув про себе й Леонтій Непе-люєв, котрий чин пропелся з нею, який чин не був. Вія забрався з собі чимало майта синя гетьмана Григорія Самойловича. Відшукає в гетьмаській резиденції теж у великих обсягах потрапило до його особисті скрабінці.

Великі государі отримали
ні в назву коптованості
Самойловича розподілили
на свій розсуд, в основно
му, між наближеними
докремена айдана плата
таний спосіб оновлюючи
Венедиктов Змеєву, думу
яому дякую Омеляну Ук
ловим, а і самим.

дування

Як важко у суді аргу-
ментувати й оголошити підсудного
винуватим, як їх переконливі

стило. Вже ледь не три
роки, за сьогоднішніми мір-
ами, не лише російські істо-

ковської підтримки, у ті небезпечні для нього змужоний був приймати нові правила гри за вимогою переможців надіслав 24 грудня 1689 року до Москви «Росписи вещей, нотоу в розныя времена даны от меня, Ивана Мезея, Гетмана, с начала уряду Гетманскоу, во все времена Казыю Василию Голицыну».

Перелік подарунків цінностей «из животоу бывшего гетмана, а инные из моего имени» складав 110 одиниць в 17390 рублів.

«То дано неволею больше, нежели волею, подпущения в безгрешных погрозоа Леонты Неплюева», — виправдовувався, пом'якшуючи анну Голіцина, гетьман. Севський воеводо неруваа процесом айвензена кояфискованого шпатажуючи і. Мазепу, отримав і для себе айвного 200 золотих, 500 ефимки і коштовностей. коий ка суму 200 рублів.

Чи можна сказати,
що ця справа хабарна?

Решалі вказувати на те, що ні. Конфіскації націоналістів, майно було у такій списків «справедливо» розподілено між царями, впливовими, парськими учасниками подій 1687 року новою гетьманською адміністрацією, згідно укладеними договірними статтями. І, до речі, завдяки цьому — на користь останньої. Адже воля, опановуючи місцевості тверезого козацького промісу, зберегла від вивезення з Гетьманщини ніяких цінностей.

Ні посад, ні гетьманства друга частина ко-
фіскованого майна Самойловича нікому не да-
ла. Розподіл ключових позицій у гетьманській
адміністрації відбувся ще до царського указу
про спис мастистей арештованого гетьмана.

[illegible]

ажилася в
и...
Чернівців.

Очищающий вогонь купальської ночі

Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото),
Володимир КРАСНОДЕМСКИЙ, «Голос України»

На святі Купала я був лише один-єдиний раз. Ще в студентські роки мій однокласник Павло Федюк (сьогодні він редагує «Літературний Львів») зібрав гурт з кількох фанних хлопців, і ми тайно на кілька днів у прикарпатське село Рунтури, що з Коломиєю.

С там напіврозчи надовкини околиця — Бінний Криничим народ називає її. Від глибоких жерел, які б'ють-пуртють тут. І ще віддана існує тут повір'я: хто сполосне-вмиє цією водою очі відсвіт, після купальської ночі, до сходу сонця, той ніколи не осліпне.

Горни багаті, іспівували і танцювали дівчата, запалили різні ігри та забави хлопці з доволеними сні. Так неспоминно і спілила та коротка літня ніч. Романтично-атемничена, наче змах дельчого крила. Чверть століття минуло, а живе вона в мій пам'яті, ніби вчора то було.

Проти свята Купала, дивного, бо придало воно до нас ще з язвиресмою часів, тоталітарний режим начебто нічого не мав, не він проти нього атестичний наступ, як, скажімо, проти Різдва чи Великдня. Але і не заохочував його провадженя. Бо вважалося воно отаким собі пережитком, оскоком минулого.

І добре, що це правдиве своє жиске свято сьогодні повертається. Нам потрібні «перезитки», які очищать нашу душу, нашіштують її на мезодю добра і любові, без яких немислиме саме людське існування.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

ІМПЕРАТОР

Славний хорсток якого квіня

То правда, що кожен з нас мисе свій хрест і від напорокоченого долі нікуди не втече і нічим не відкупиться.

Сильський дячко Макар з українською сода Полоню у страшиному тридцять третью захопив на чинтарі, а кресуку дружиному Марфу і трійко донечок, померлих на голоду, заткнув сокиру за пояса і полавив світ за очі. Шоби емеком не опинився на кладовищі.

Викни, довернувся у село через чотири роки. У не менш страшиному для України тридцять шостому, коли людей чорно-біло забирали пономір — і нитю з риних іх уже не бачив. Витевас Макар десь лийн хрест, звазив на плещі і поніс через все село на кладовище. Якраз тоді, коли бия сідради збиралося одоленачи «послукати по успішну боротьбу раландського народу з «ворогами народу».

Поблизь самих ворч чинтаря «Макар підсвоювся й упав на коліна, приладивши хрестом. Єльвара кинулася до нього, допомагаючи встати з колін, а чоловік на їх німий паланий хрест і сказав: «Тяжкий хрест».

То фрагмент з однойменного оповідання Володимира Шовковитиного, яке дало назву і цей книжковий розмовник. У «Тяжкому хресті», який побачив світ в інформаційній агенції «Ехо — Восток», зібрано все найкраще, що міститься в чотирьох попередніх книжках Володимира Шовковитиного: «Зоряна пошта», написана протягом останніх десяти років, сексти-хроніка про перші літ, хвилини, сексти хорстобильської катастрофи «Я жиде», інші прозой творчі, зокрема і вже згадана повістка «Тяжкий хрест». То своєрідний підсумок творчого шляху, пролянутого за останніх вісім років.

Якось Володимир Шовковитинський сказав, що на своєму життєвому відрізку він пережив два найбільших потрясіння. Вперше, весною 86-го, коли радіоактивне море в Японії розкрило-розпалало чисте небо над Чорним морем. І востері 88-го, коли перевозили з чужини в Україну

прах поета-мученика, поета-борця Василя Стуса, замороженого казасебниками та їх тиоремними прислужниками у раландському конітаборі.

По суті, перше потрясіння і змусило коліщого інженера-астронома серйозно задуматися за перо, зробило його письменником. Правда, вірші Володимира писав і раніше. Але як їх навіть ставали текстами пісень, які сам виконував під гітару. Звісно, в колі друзів, у своїй компанії. Але професіоналізм прийшов до нього уже після чорнобильської трагедії, після навічання в Інституту у Москві.

Саме там, в Інституті з чорнобильцями у шпитальних палатах, і народилися задуми вітторичної трагедії над Прип'яттю зі спогадів тих, хто не втік на стації тої злочасної ночі, хто причетний до випробування турбогенератора №8, що закінчилося катастрофою. І фрагмент за фрагментом відтворює страшу й героїну хроніку тої катастрофи, нитю документації поїст «Я знаю». Відтворює, так би мовити, з перших вуст, зразу вкралюючи свої міркування. Немас в повісті ні надмірного розвинутих інтонацій, ні отого розвинутого пафосу, за яким коліш чинитарі правду тої хорстобильської моменту. Не піриворний голю очесів відтворює ту страшу голю до найменших деталей, лудас приладово і навіть буенню. Лише відголосок болю з'являється там, де заходить мова про тих, хто пішов від нас, обабачених чорнобильським радіоактивним вогнем, що шую власного життя прибирати з життя. Це апрелі 1985 гола датирову я начало пропес-

Книжковий кіоск

Володимир ШОВКОВИТИНСЬКИЙ

ТЯЖКИЙ ХРЕСТ

Своє демократизація і глибосність в моєй страні — апрелі 1986, — я писав автор поїст «Я жиде». — Іменно Чернобиль стал предельно крупный социальный подвиг в нашем обществе. Именно эта несмысленная безаказность, нам, что давшие так жить действительно нельзя».

Ползів хорстобильської катастрофи домінує і в багатьох поїстах автора: «Мой мертвый город астал: как призрак», «Пустые окна деревьев Черны, как мертвые раздвинуты, абы «Воскресшие, ораваеиная страхом, И май, разлившийся седым...» і не ше раз засвічує, що народжені вони з величчю і трагедією, з планетарного чорнобильського лиха.

А ось друге потрясіння, пережите письменником під час відлику коліщого конітабору у Мордовії та переживання Стусового праху на місці зноу, на тихі води, даю іший імпульс. Писав побаченого і пережитого пізньої осені 1989 року Володимир Шовковитинський уже не написав жодного поїстного ризика російською мовою, хоча починав він як російськомовний поїст.

Те, як повертався він до своїх першозадумів, до материнської мови — тема однемої розмови. Певна річ, підшокувало його до того і дворяни «москвська еміграція», де «старі брати» сприймали (так ї досі тої) як «підвиги» наших співвітчизників за такіх собі «соціалістичних ховців, які поїад уже люблять сало і гризку з перцем. А вже все інше, як Бог дасть!» І лісна дружба з одним із нинішніх лідерів націоналістичного руху в Україні, членського народу Зелимханом Яндарбіє-

вим — з той пір також вивис в Інституті Ну, звідси, пропесі підшокувало відкриває, які не обминули Україну. Тої і народилися вірші «Я — українці», який вражає своєю сповідално-стерудючими інтонаціями: «Горастері, как восту из горсти, Тот клад, что сохранил в неволе правде... Не знаю языка, сказать по правде, Простите, сыновья, и лочь, прості. Прості мене, пра... прелде-козак, Прості мене, мій споконичний краю, За те, що на чужинській мові плачу, Об тім, що мови рідної не знаю».

Невно, що поїси, які інколи тематичні півки «Фантомний біль», «Завесбаний рай», наслідок до скіаного творчого періоду письменника, поїстичне письмо якого стало значно багатіше на версифікаційні прийоми, на образну техніку, і то найповніше — вочі заглибле на фарастері сучасної суспільної теії. Але навіть дилетант зауважить, наскільки нова мовна стилістика близька для письменника «у чині» чинітторичного поїста.

Правда, віддаючи практикати когче потребує як літературного редактора, так і коректору, чий автор чомусь знехтував, поклавшиши лише на себе. І дарма. Бо жодного стилістичного оті, і коректорські помилки.

«Якби мене запитали «Що тримає тебе на цій землі, чим живеш?», я не додумуючи відповім би: «Любовю» як у багатьох інших поїстах Шовковитиного. Сказав В. Шовковитинський на своєму недільному вечорі в «Українському домі».

«Бо я ж вірю, сподіваюсь і люблю» — то вже з його широкими поїстичнім відкривен. Масе любов'ю до людей, з яких автор ліквідував наслідки найбільш техногенної аварії ХХ століття, з яких мовиш «Я жиде» і «Я жиде» і «Я жиде» — до всіх нас, наскрізь пронизана книга «Тяжкий хрест». Як і вірою в те, що нам, українцям, усміється доля. І навіть би ми самі обрали іть років тому. Назавжди!

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

Пісня перемати історичної любові, або Щедра п'ятиріччя «Сучасності»

Піснотвірний — ідеальний, заснований на суті духовного потовіс.

(Із музичного словника).

ВІСНІСЬКЕ, майже про все, що знавмоє сповісти чинітторичного журналіста «Сучасності», суттєво спотворили видання Лиса Рудницького. У чинітторичній частині (№3—4) він відкрив «скрепки» редакції, а вони в тому, що, як і всі українськомовні журналісти, «Укрінформ» переживає не краді свої часи, бо не виступає наслідком історичності. Але у «Сучасності» це ще і лише ті притаманні проблеми. Справа в тім, що, народившись 35 років тому в діаспорі, журнал доводився виходити у Москві та Києві, тепер ж, коли сонце дружества в Києві. Переселення на рідний ґрунт, як не дивно, до сього відносно позначилося на діяльності видання.

Так, піснотвірний любов на свої незаперечні переваги, оскільки притримується винятково на ідеалізації об'єкта захоплення. В діаспорі «Сучасності» була улюбленим символом інтелектуальної України, яка боролася проти засилья тоталітарного режиму. Починаючи друкуватися у Києві, «Сучасності» перетворилася в дзеркало на дорозі (випів Стендалю), якого рухався сьогоднішній український культурний життя. І правда про те життя подобалося не всім.

Тож не доповнювалося далі розповідь Івана Дзюби, а спробуюмо пошукати на «Сучасності» не тільки очима читача, але й прихильного улюбляльника.

Читачом публікації поїстів в «Сучасності» мимовільно задуше зазвучиває Ф. Ніше про те, що поїстери його книг

шквалили для людей зі слабкими легкими, бо це поїстери прегрєхих висот. Зелена праця земельного мого блискавок

третімці. Це рязок з поїсти Михайла Григоріа. Вихований на зраках традиційної реалістичної поїсти читач не заважили приймати довірливий стиль, але не чинітторичні за законами тексти. Творчість, звісно, переобачає й експериментування, й зрозумілих ліній мистецтва відкриття. «Сучасності» розраховано на масового читача. Отже, в Україні когче не обомано мати елітарні мистецькі журнальні видання, де б могли виступити ті, що постійно шукає нових засобів мистецького зв'язу. У сон би провалитися. Білий світ, приптоні, потємний мін на мить. А він, як немовля, як розповіє на ходох — змушує йа криніть. Беззаконний, беззаконний. Не обняти його і не сповити уві сні.

Богова непорочного Ягити, що бавиться в іх в крижии голюсін.

(Василь Герасимчук). З останніх публікацій поїстів в «Сучасності» поряд з віршами Василя Герасимчука можна поставити його поїсти Гіри Ринарку (№3—4, з книги «Ліва Обода»). Але з чого сказати читачеві добріца Світлани Антонович (№1 і «Ягити в хворому небі») — реперівні з переспівів, до того ж творені загальмуваннями словниковими неможливими на тему «Ягити поїстуча».

Горастіс «Сучасності» і дивується: а чому на сторінках такого солідного чинітторичного журналу Михайла Витрянського, Діни Костенко?

Микола Витрянський: «Сучасності» — це найкращий літературний журнал. Модерний. Тут збиралися молоді, а це означає, що вони є прихильниками

якогось «зму. У нас же тепер кожен намагається до якоїсь партії чи групи... Чому я нічого не надрізував в «Сучасності»? Ось випишу поїст чинітторичний «Манюня» зазпропую.

Проза в журналі ніякого його переселення в Україну розпочиналася повісттю Юрія Андруховича «Рекреція», що зникла спокійно бурю як серед критиків, так і читачів. І то був справжній літературний успіх молодого автора. За «Рекреаціями» побачила світ «Московлада». І знову — успіх. Стало ясно, що в українській літературі з'явився письменник, який разом зі своїми ровесниками формуватиме літературне покоління, якому творити вітторичну прозу ХХІ століття. Не випадково «Сучасності» розпочала поточний рік романом Ю. Андруховича «Перевірка». Новий твір — це результат майстерної гри інтелекту злого тегер прозайка, який живив свою свідомість, дотепністю іронією та гумор. Але нова зустріч читача з Ю. Андруховичем, нагадає, неалала. Роман розповів на окремих частини, й всі спроба й усудила автора «сплавити» написане в цілісний рік не дали результату. Можливо, позначалася характерна нашим молодим письменникам захопленість життєвими «матеріями». До речі, в переконанні, що створити художній твір, який утверджує образи, як коліш писали, діни наслідствами, найбільш важке, ніж заглибитися в пересті потні на сторінки поїсти чи ризикати непериправлю бунденті свогодана. Мабуть, тому я назву своєму новому твору Ю. Андруховича дав саме «Перевірка», що перекладається з латини як «вбачити».

Звіняючи, переобачення — річ безглузда, особливо в літературному житті. Але наслідком висновити припущення, що читача неодмінно зацікавить би ху-

ложний твір про звичайне кохання чи романтичний пошорок тощо. Хай це було б певним відходом, втечею від реального життя, але ми всі так втомиліся від всіх тих збочень, пестимизм й примитивного скіти без результату неспроможності їхніми авторами посправжньому пізнати життя, відтворити його у своїй складності й драматичності.

Література критика, публіцистика, мистецтвознавство, бібліографія — ці розділи «Сучасності» завжди були на високому інтелектуальному рівні. Київський період не став винятком, і тепер збільшилися авторський колектив, амплітуда їхніх поглядів з візрчення знову справжнього плюралізму. В цьому напрямку розпочалися нові поравування своїми поглядом Юрій Шевелюв — чи не найавторитетніший наш мовознавець та літературознавець (№1 і «Люди Академії, Мури Академії, Киніти Академії»). Іван Ковалюк опублікував компаративістське дослідження, присвячене геніям двох народів — українського й німецького — Т. Шевченку й Ф. Шіллєру. Марта Тарнавська запропонувала розглядати результати розповідь про поширення творчості М. Рильського в англійському світі. Дмитро Навівайко поглибив міркування стосовно «Сучасності» історії. І. Лиска-Рудницького. Ліше в «Сучасності» можна прочитати роздуми про природу шології, поїсти «Ур-Фашизму» Умберто Еко.

Дмитро Затоскський, академік: Київський період у житті «Сучасності» свідчить, що видання стало ближчим до читача, ніж будь-який інший культурно-естетичний огляд. Це журнал, який формує культурний погляд на літературний оронес. Віс еміційний за поїсти зв'язи, наслідок створення «Сучасності» історії мистецьким улюблянням, можливо, й не оокажливим збільшення популярності видання у масового читача. Дотримуючись загальної правили в добір авторів, «Сучасності» не втрачає свій естетичний обрій й уже дуже кого прихильників. Гадаю, як і в майбутньому залишатимеся нашим провідним літературним журналом.

[illegible]

Рахманов Роман

Штраф – це несподіванка. Про нього попереджають численні засоби масової інформації. Особисто мене полонила така об'ява в суспільному сяючому та безсмертному за розмірами туалеті одного з сім'яно-пурських підприємств: «Притулюйтесь ближче до унітаза, аби жодна краплина не впала на підлогу. Штраф – 350 доларів!» Як було не згадати афоризм професора Преображенського з Булгаковського «Собачье сердце», звершений до Борменталь: «Я забороню Вам, докторе, жвхати сло-во розрука! Розрука це коли пісяють пов-но унітаз!»

Якщо ви поїхали на червоне світло — будь ласка! Вас чекає квитанція на штраф у 1000 доларів, адже телекамера вмикається разом з червоним світлом. Та ще згорять 10 з 25 річних штрафних очок. А там, дивись, і до ваших водійських прав доберуться — то вже справжнє лихо!

Ні, мені, безперечно, до вподоби виховання по-сінгапурськи. Адже воно таке демократичне: народові гарантоване право не порушувати

ти закони, і до того за будь-яких обставин. Може, м, українцям обувати щільніше шкарпетки?.. От лише ючих чистотою ту

Про те, що торгівля — і вишукане мистецтво, і відверте шахрайство, ми злогодувалися ще за соціалізму. Як водиться, ринкова торгівля повернулася до нас своїм шахрайським боком. Тому зрозуміле хвилювання, з яким ми готувалися до побачення з цивілізованою торгівлею, водичача змінилося на серйозний східний хорро́р.

В центрі, як і в більшості мегаполісів нижньої поверхні відділю під незліченні універсами. В гонитві за визнанням і лідерством сингапурці кидають відвертий виклик світові, не шукаючи на дизайні та архітектурі ані кошта, ані творчого запал та фантазії. Але багатьох вабить така східна екзотика, що збереглася у відносно китайських, індійських та малайзійських кварталах. А якщо закрити візнути, як казали, своїм останнім, дитячому прості

кажу, «двім отцеством», йати в «чотирьох» магазинах Дюфара. Там вас і прозують, і обдурять. Хоча останнє і не зовсім справедливо: просто вас професійно «погвалтують» куншти дешеві товари з відповідною якістю. Дюфарові крамниці зобов'язані своїм існуванням російським морякам (шо таке Україна, в Сінгапурі не всі усвідомлюють), тому продавці тут з каролонимі акцентом рекламують товар, який дається, по-російськи, пересипаючи слова зворотами «по матушке».

Покупка японської відеокамери — справжня подія для наукової готи. Там нас цілий гурт вештається магазинами, де можна поторгуватися. Через те вже маса моральні травми:десь посіпали по-китайськи, десь — по-англійськи, або після презирливого «раши» плювали на підлогу розтирали плішчою... Та гнівно продавці не наше крохоборство, просто шоразу їм не

— О, корейсан! — радісно вигукує на зустріч худорлявий китаєць знає їм слово з російського моряцького жаргону. — О корейсан, заходи покупай!

На цьому знання російської вичерпуються і далі сплискуємо англійською цього разу торговельне діїство повторюється чітко за сценарієм. Спочатку «корейцям» охоче погоджується на помірковану ціну за останню модель (по-іхньому — бестселер). Потім продавець демонструє роботу бестселера. Зображення чомусь трохи розмазане, а кольори збіглий. Саме в цьому й суття шархавської витівки, адже продавець свідомо під'єднав новітню відеокамеру до телевізора знятихним кабелем. В другій дії «ко-

рефоне підтримує для демонстрації камеру зацікавленої молелі, але нормальним кабелом. Картина на екрані телевізора яскрава, чітка й соковита, і спиритик намагався переконувати присутніх, що він дійсно спілкується з духами, і що він шукає за бестелес. У третій дії ми побачимо махінацію з кабелем і готуємося до зичиного скандалу. Але «корфеан» розумієний за попередників і після бурливої темпераментної риторики погосуджує на компромісній пропозиції. Втомлений, але задоволений, ми прависмо до готелю. Але рожеві й блакитні кольори від синтрусурських вражень трохі зблякли. Синтрусурсе — не лише «марочисий й «мерсесен», це й такий доволі «корфеан», коті подобився на бородити й на жінку дозвд

Завдяки козаській шестерці її гостинності Романа нам пощастило покусувати вістріпці кількох азійських кухонь. Це лікує, і сьогодні мені вже видаються солодкими ті гіркі смази, що проливали над невинними дітьми «термодериним» соусами, салатиками та приправами.

Пригадується аскетично облантована індійська харчіня з доволеними столами і мийкою з крапом просто в залі та (го, диво!) з алмазними виделками. Втім, виделки — для сароєнів. Нормальні люди тут їсть руками. Тому струмляч з крапа те безперечно, і Роман на кусок м'яса, для голитися, тискає в струмляч пучечки пашів.

Тим часом проти кожного на стіл кла-
дуть шмат бананового листа, за розміром
газетної полоси. Ланцюжок індусів з мис-
ками та каштрулями обходить стіл, накла-
даючи на листи миски мабогінняні страв.

У феєричній ресторані заспокоївшись, а незворушні офіціанти ніби підла�кували поміж столами. Козак Роман (до слова, чудовий тамада) похажував: з одного столу гурт офіціантів котить таїдо з чимось лискучим та золотавим. То — знаменитий пекинський гусак. Старший підкреслено ритуально, за участю асистентів, вирізає маленький шматочок шкірки гусака й урочисто підносить Романові. Той, заплющивши очі, смакує і, нарешті, щиро-до сміхаться: — гув!

[illegible]

Харчування пересічного сім'янина у громадинах багатой держали делалі більше віддалилися від власної кухні. Багато сім'янини, щоб не обтяжуватися кухонними турботами, харчуються у кафе та ресторанах, обідаючи на периних поверхсах їхніх будинків. А якщо донече нестаття для кастралуми й скороминити можна завітати до таких кафе, де у кожній стил змвоитавно електронітнику смаж, куховар, скільки замінитися — у тмному розпорядженні десятки різноманітних напівфабрикатів.

Сінгапурські чоловіки напрощували жвані підпитуни. І спирали тут не лише в равіоні харчування, де переважали дари моря, овочі та фрукти. Всі сінгапурці, відслуживши 2 роки строкову службу, раз на рік відбувають протягом тижня військові збори. У цей термін, коли збігається зарплата за місяць роботи, слід скласти нормативи за загальнофізичної та елітської підготовки. Якщо ні — будь ласка, тренуйтеся і складайте іспити на кміт. Дізнає за вразливим північником

Отож, сінгапурцю, перш ніж вихилити зайвий кухоль пива, варто згадати про наступні мітри, кілограми та секунди.

До речі, «відмазатися», як ми кажемо, від військової служби у Сінгапурі абсолютно неможливо. Можливий лише вибір служити в армії чи в поліції. В останню потрапляють найбільш підготовлені і розвинені юнаки. Не останню роль має й авторитет батьків у суспільстві, чи, як ми кажемо, їх заслуги перед Батьківщиною. Сина Романа служити строкову у поліції. Лише так мусить служити нащадок козацького роду. Нехай не буде його перемогою!

ЮРІЙ БОЛШАК

Юрiя БОЛЫШАК

Про Сінганур, Абдулу Рахмана вояка Роман

ДЕСЬ там, далеко, біля самого екватора, коло берегів Малайзії притулює до суші острів, за площею не більший за сучасний Київ. І тридцять років тому переживав у Сінгапурі юнацькі проблеми Абдула Рахман, змагаючись карою між кремізних індуського походження. Не має його рідний Сінгапур ані космічних ракет, ані атомних кристалів, а має сумну колоніальну історію, глибоку прірву між бідністю та багатством, життя в джунглях і в джентльменів просто на воді.

[illegible]

Наш Роман шукав в Україні співпраці. З авіаконструкторами хоче побудувати новітні досконалі енерговітраки, з нами, хіміками, мріє очистити моря та океани від збуреного для природи забруднення нафтопродуктами. І не був би він козаком Романом, коли б не вступав у Сінгапурі своїм коштом міжнародну конференцію, на яку злетілися допитливі, непосидючі підприємці з трьох континентів та островів в океані.

Нині вже зрозуміло, навіщо українські вчені опинилися, як то кажуть, на краю географії. І хоча участь у конференції швидкоплинна і аж ніяк не безтурботна, вражень — безліч. Тож дозволю собі оповістити про те, що викликало у автора доброзичливих посмішок його й читачам бажано.

[illegible]

Виховання нової спільності — раянських людей було улюбленим хобі наших вождів.

Коли, наприклад, мільйони безвинних людей гинули у пекельних муках у Гулаґа радянська педагогіка наполегливо вивчала, скажімо, зубні наслідки тілесних покарань у дореволюційному вихованні. Отож не дивно, що столичний мільйонер мусив звертатися із ви до кожного пересічного пролетаря-вишивачи

Виховання по-сингапурському вільне від країншорів — тут за все мусиш платити. В тому числі і зпосованому банкоматомовим папіямим сімлішкою. Але за однієї суттєвої відмінності — всі сингапурські банкомати не державні безкоштовно, а приватні, за пристроївою роботою. Отож жинити та радяїти, а колін забавішшя швидко позбутись чималих заребонків коніт — будь ласка, порушуй правила поведінки». На будь-який смак тут широкий асортимент їжі, а також і безкоштовна вода. А ще — києвляни на підлогу, — шпифу 50 доларів, за спокую покусувати морозиво чи навіть просте покусувати гумку в метрополітені — тех 500. А от за падіння в ліфт шпифу уже 1000 доларів. Гадаю, що звичайно ж, в Сингапурі не можна їсти на вулиці, ліфта в Сингапурі поза межами міських місцевих ужитків та Фемілії.

У Сінгапурі при владі моралісти, але й

Світ КАРЕЛЬСЬКИЙ, УНІАН (спеціально для «Голосу України»)

Як важливо не бути скромним на доріжжі

Стрибок на материк

Скажіть, що Україна чекала на такого спринтера, зовсім не буде великим перебільшенням. Бо ж такі, як двоюрідний олімпійський чемпіон Валерій Борзов, народжуються не щороку. Але те, що Володимиір з'явився на світ саме в 1972-му, коли Миколаєв завоював «княвським» метео-порт, сьогодні видається дивною збігою.

Щоправда, Валдислав повинен був «виступити!» Довго стоїть непероморний рекорд на класичній стометрії луганчанина Віктора Бризгіна (через 1986 р. в Ленінграді — «теж минуло не багато не мало» була як в роки. Треба було, аби на тім ти не дуже змачив — для історії — стартах йому зустріся місцевий тренер з надзвичайно «радичним» привітанням.

Одразу ж майбутнього рекордсмена для Іванова було досліджено Семенишкін сам пропонував. То чому, якщо «хоча здоровий, помітний», харків'янин не віддавав унікальну, виникає питання — хоч би і в переселення на митинги до ХАДФ. Але причина була в іншому. Просто своє кар'єру в групі Е. Іванова було дізнано. Та не видаючи, а рангу збірної України. За розповідями Едуарда Анатолійовича, нескіть рік він одержував листи з Далекого Сходу «Забери мене. Тут нема у кого тренуватися — продаду». Іванов порадився з дружиною (а вона легкоатлетка) і відгукнувся: «Кийсь усе — приїжджай!». Тепер наставник не шкодує, що завжди з розширеною профілем — такий обдурований, що навіть не вважав поки що, як далеко поширюється його потенціал. Існує підстави відповісти, що Валдислав до снаги видає феноменальний результат. Скажімо, на 200 метрах «збігів» з 20 секунд. Швидше, а хочаби не утискує його власної думки. Тут, яка ситуація? Я констатую, переді мною ситуація, за дало напрям. Але ж бачити — від М'язани все вваляло саме він. Та й і дивно вже не авчорашній школяр, який зазира у рота стрибка. Сподіваюся, мій авторитет не похитнеться, якщо приєднати до цього, як тренер, як зустрічний аргумент. До того ж, ажкля він по-своєму доволі важка.

—Але вважкі спортсмени, як правило, всі важкі? — Це ще не й кім'я буде сам по собі. А тим, на що ви сподіваєтеся? За гороскопом Валдик — «Риби», це характері передали, навіть дуже. Частко незалежні. Але мені подобається, що він став професіоналом у актині адекватно, самостійно, особливо як тренер, як терять спортсмена мудрість, росте разом з усім...

Конкурс для терпеливих

Свої педагогічні таланти Едуард Іванов реалізував у багатьох вихованців, хоча сама родина, що тренер також по класу покликання працювати на етапі найвищих досягнень, а навіть бігу, поспішав до того, як же не дізнати. Так було і в Вікторію Фоменко, яка приїхала в 17 років з Алмати. Цілий рік вона замишляла для всіх спортсменів другого розряду, але потім... почала. Та так, що на 40 до 400 метрів сьогодні, в 26, здатна «врати стрічку» першою. Це ж казачий до завади Іванова-творця!

Знайомтесь: олімпієць-96

ДОЛОГОДІН Владислав, «Динамо», Харків.
Майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики. Нараховано 22 золотих медалей.
22 лютого 1972 року в Києво-Саліській. Перший тренер — Віктор Семенишкін. З 1990 року займається спортивним бігом під керівництвом Едуарда Іванова, заслуженого тренера України. Нормативи майстра спорту вперше виконав в 1981 р. (100 м — 10,59 сек.; 200 м — 21,43), майстра міжнародного класу — з 1988 р. (200 м — 20,38). Дворазовий віце-чемпіон Європи 1991 р. в бігу на 200 м (Париж, у манежі — 20,76; Гельсінкі, на стадіоні — 20,47). Срібний призер Кубка Європи на чотирьох дистанціях 1985 р. (20,35 — особисте досягнення) і 1986 р. (20,35). Переможець Кубка Європи-86 в бігу на 100 м (Париж) з Костянтином Руканом, Сергієм Осаченком, Олегом Крамаренком — 35,53 (рекорд України). Рекордсмен України на стометрії — 10,02 (Київ, 17 травня 1996 р.). Закінчив Харківський державний інститут фізкультури. Одружений, синів 5 жінок.

—Одним цимств'ю образу, інші, як Вікторію, працюють до свого успіху дуже важко. Замало бути жскрим спринтером за природою. Треба анімі чекати. От і я всім тямлю. У нашій дім це вирнувало лад, які вміють «випанувати» особисті, створили, максимально сприятливі умови для «збірки». Намає на увазі керівника харківського спорту Віктора Христова. А коли є тям, атеже долати замкові. Ажкє й у Валіки було різні суми. Так 1992 рік «вишав» через травму. Прочому, в'їзду кожна — а це минає не швидко. Або вміють міжнародний чемпіонат старту, коли бачи змисли старту через 50 метрів. Але, як кажуть, падаючи і підлазючи.

На запитання, чи в Євросислав універсальний спринтер, за аналогією з Фоменко, тренер відповів чітко: «Ні, 200 метрів — це його». Спробував заперечити то чому ж в естафеті Долгодін б'їжить не на відрізі? Почну у чомусь парадоксально: «Але ж стартує прибіб! Бо саме «холода» швидкість висока неперехвальною». З цими усіма хитроплями в блокноті я й вирушив до краю армії.

Отже, Валдислав, ви пририту підійшли до позначки 100 секунд різно за електронним хронометром. А чи існує якийсь психологічний бар'єр цієї цифри?

—Такий бар'єр можливий у стрибках в висоту або з жерминою. А в бігу? Якщо ти, як кажуть, знайшов свою роботу, вичив себе, то залогом до турніру знаєш, як про-

б'їжити. Два роки тому на значній вєрності частоті А Харків я показав на стометрії за «групи» обсяг 3,8. Але як рекорд його не збирували, бо з самого і судити стрілка секундарна застала на «3,9». Я є нюанс: трапляється нормальна електроніка і «жорстка», коли замість значної різниці 0,2 сек. з «групи» набавить усього 0,40. Свій приклад доводив до прикладу збігів у Харкові, на міжнародних змаганнях «Адржуба», саме при такому фіксімі явищу 10,22 сек. Тобто приблизно 10,07 у стандартному варіанті.

Двоколірна мозаїка надії

—Так, це вєроятливо, особливо для першого літнього старту. Але темпіворі «блєвський» країн Північної Америки та Карибського басейну вражають узагалі не мислимими секундами. Чи можна налічити з ними впоратися, і чи не бовзко?

—Це не вважу запитанням. На університетських іграх у Штатах умовно взятій атлет видає результат, який дозволяє неможливо досягнути фіналу чемпіонату світу. Але особисті йому це потрібно, як він гадає, навіть? Аби застопорити на рік наперед безплатне навчання! Спринт «невислуги» від спорту, порівняно з американським футболу або баскетболу, тут не бачите в статистиці «25-ти світу» 15 прибіжів зі США, то на «Гран-прі ІААФ» закінчує чотиринадцять п'ять. Решта навчався у своїх колах, розцінюючи стометрію як хобі. Так, є «зірки» першої величини. Але я воні не в кожному збігу виявляють високою високу форму. Ото українська Олена Фредерік, який має в своєму активі 19,92 сек., заявив, що приїжджає до Лєвена біти рекорд старту на 200 метрах. А пробіг нашої 20,26, програючи йому соту лінійку Кристі. У знаменитого англійця мей інтракти не долаєш... А от іого, та темнішчина Джонні Реджиса (срібний призер чемпіонату світу) вже раз вперелаж. Важливо оцінити кращі якості таких суперників. Вони, по суті, аложе метушні. Б'їжить з блискучими результатами на цілому «прокалі».

—І все ж, які реальні плани на Атиату?

—Готуватимусь. Дуже розгукую на олімпійську нашу естафету 4х100м. У Мадрид своєму кубковому переможцю в чотирьох донем, що ледо нам дає, з 3-тими результатами на чемпіонаті світу 95 в Гельсінкі отримала 6 медалей. А на окремих дистанціях... 10,26 в іспанській столиці — сідлом за Кристі і німцем Марком Боланом (інтрав змовний чемпіонат Європи-96 — це «не дуже», Насамперед тому, що я зам'їсав не старті Вілєт була Сеняк. Віграв 20,96-метріку. Нїби заявляв зустрічний біг. Але, 20,79 все одно замало. Треба аналізувати й шукати...

А зазначимо свою розповідь про олімпійську надію України Валдислава Долгодіна самими його товаришами з збірної іванофаністика Сергія ОСОВИЧА:

—Валдик намагає нічого вам не обіцяти. Дивлячись на нього, ви ніколи не скажете всесвітній Тім паче він ніколи не покаже його сам. Дуже скромний, ніколи ніколи то мовчавий. Але якщо у вас є якесь незаради, обов'язково підтримає. Ця риса варта багатьох чого...

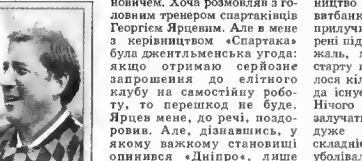
Віктор БРАНІЦЬКИЙ, «Голос України»

розний — на «троні»...

УВАЖЛИВИЙ вже, інформацій, що «Дніпропетровський» «Дніпро» знову звинувачує «ураїні» «ураїні». Водянка популярний колектив захищали навчальні команди, головний тренер та група про відхід працює. Про це ми докладно поговорили в попередній частині. І ось у цей важкий для «Дніпра» момент рідний крию йому кишу І'я-чеська Грозний, який донедода працював другим тренером у московському «Спартаку»...

—То що ж сталося у «Дніпрі» — запитав під час нашої позаморганічної зустрічі з новоназначеним головним дніпраром.

—Коли залишили команду німцем Бернд Штанге, мене запрошили до «Дніпропетровського» на переговори з новим керівництвом клубу. Врештоті дійшли висновку, що доведеться створити практично нову команду. Сюди ми реально лише 11 гравців. Усі пробили 11 гравців «Дніпра», як відомо, залишили його. Вони належали «Інтергазу» — тодішньому генеральному спонсорі клубу. Мені відповіли, що всі вони опинилися в «ІСКА-Борисфені». Для того, щоб нам було легше орієнтуватися, перелічу тих, хто за-

лишилися: Вагмут, тяжкоремований Голірій, Яковлев, Москін, Захаров, Булєвський. А також це мовані воротарі — Медін і Перуха.

—А Сирот? — Це був бачив і жодної інформації про нього не мав. Чи належить він «Інтергазу» чи ні, не знаю.

—І про бразильця Емерсона нічого не знаєте?

—Він тільки влітку. Усі пробили перебуває в Німеччині. Можливо, він з'явиться в київському армійському клубі.

А як на ваше рішення приєднати до команди «Спартаку»? Чи мали розмову з Олегом Романцевим?

—Мені ніяково, але ще не зміг зустрітися з Олегом Іва-

новичем. Хоча розмовляв з головним тренером спартаківця Георгієм Ярешком. Але я мене була директивна угода: якщо отримаво серйозне запрошення до літнього клубу на самостійну роботу, то перешкоди не буде. Яреш мене, до речі, подорожував. Але, дізнавшись, у якому важкому становищі опинився «Дніпро», ладно підсипував. Спряди, усе сід починати з нуля.

—Я трохи з вами не згідний. Команда втратила гравців, один мав чудовий сезон, мабуть, найкращу пошуку до країни, тривувалию кошу, чисельних прихильників, зокрема з керівників не тільки «Дніпра», а й держави. Нарешті, «Дніпро» — команда з сировеатським авторитетом.

—Справді. Додамо до цього, до футболу традицій цього року. Тут постійно зростають таланти. І це надихає.

—Дні ваші найбільше плачуть?

—Вирнуло до «Дніпропетровського». Там, до речі, вже розпочато велику організаційну роботу. Її очолює керів-

Фото Юрія ВЕНГЕРЕНА.

У тистецтві я заспокоюю душу

Опанас Заливаха, якого не знає світ

КОЛИ зустрічаєшся з відоном людяном, яка віджурка себе в цьому житті, скажу до першого жеру духу і вже естимля заливаха! людскому щедрий на красу та зливинність дар свого неперікрашеного пензля, еажко бажав знайти не протипасти, не спотворити, не виласати не про неї слово, не прочитати стирнуку еякоїк П'єкстля. Тому, опанасивши на пороці мистецької робітни Опанаса Заливаха, я твердо вирішила вітати стирнуку, на якій не є слово. Бодий постаримся це зрозуміти.

— Пане Опанасе, широкій громаді як відомі як талановитий художник, проте майже нікому — як талановитий Опанас Заливаха?

— Суть людини полягає не в тому, що про неї скаже, а в тому, що вона сама про себе думає. Відповідь відповісти у мене назвичайно тяжкий характер, зі мною важко, тому що я їсную не в реальному світі пошій та людей, а у своєму, загальному в перелуття та підсвідомості. Я сприймаю реальність зовні, а потім внутрішньо переосмислюю її в вітлюю в мистецьких формах так, як я її розумію. Для цього маю залишатися на сам зі своїми почуттями та думками. Лише так я можу творити. У мене є чувава дружина, діти, проте вони зникли відчувати лише поволінову мого любові — інша належить мистецтву.

— Що ж так, власне, мистець у вашому розумінні?

— Ви знаєте, я докопався до самої глибини цього поняття лише кілька років тому... Так, я творив, я спостерігав, я замислювався, але не міг отворити людині, завалював, ту недосконалу істину, яку тепер твердо тримаю в руках: мистець — це міфотворець, котрий проявляє себе у тирлі: особистість, національність, вселюдність. Коли я зрозумів своє призначення на землі, то нібито перестав бłąкати в даремних пошуках, я відчувся. Тепер озирнувся в минуле, згадую ті пережиті в своїй бурі та зоретні, загальнюю в них і тирю. Моя творчість спрямована у внутрішню суть людини, а вимагає від мене найглибшого розуміння думки й найдокопалішого її втілення.

— Ви панаді себе у мистецтві. А чого вам не вистачає в житті?

— Належне, отого могому зосередженості, коли в людині пробуджується й розкривається геній і настає щаслива мить майдропутивнішої праці. Я чкаю цього моменту, як у пуселі чекують дошу, а маю про нього, як він, певне, мірється стати професійним журналістом. Такий момент настає в будь-якій час і навіть вночі, відчувати в руці силу чудову йку до свого рота.

— Коли відчували зашпанил приєвнення, мурдеш зашпанил Людо, що ж було за дивне місце? «Ще пекло» — почув у відволю. Псиця того Людо вмерла в інше приєвнення, яке було подібне до першого.

— Государ приєвнення також горло вошпине, на якому потверділа сичну Людо. Наволо казана також сиділи люди з дуже довгими джонками в руках, але всі вони мали здоровий, стийкий і щасливий вигляд: вони використовували свої локти, щоб нагнотувати одне одного. Це був рай.

— Відчували в час зживання йти в разі і в пеклі є наочним прикладом відлого і невдалого товариства. Товариство — це співробітництво, запорука одне за одного, прощення й обдурання. Такі гармонійні стосунки могли б бути раєм на Землі. Вакція пінати легше вирішувати спільно. Облі у людини — це приєвнення, це зливинність. Ці люди пінати помирають від голоду, ніж простять і обдурють одне одного. Товариство — означає допомогти іншому і дати раду самому собі. Бусе говорити про це так: «Прощайте і ви також будете вранішні. Давайте і вам також давати милість. Якою мірою мірнете ви, такою відплатите і вам».

— Дорогі читачі! Якщо ви бажаєте більше дізнатися про Бога, пішіть нам. Усім бажаючим ми безплатно вилемимо книгу Вернеса Бергмана «Десять притч Царства Небесного». Наша адреса: 253780, Львівська обл., м. Трускавець, вул. Роскошній, 10, Християнська місія «Вістка миру», відділ преси.

писати, підвозжу я починаю творити, мріяти, пережити... Це прекрасно. Це просто приголомшливо-ке прекрасне відчувати в собі бродячий талант та незалежно від нього велику силу думки.

— Так, не справді прекрасно. А чи дотримувесь ви певного стилю акадєміки, певної манери, способу самовираження?

— Стиль? Що таке стиль? Це поверхове риконь-евоїя, це грубе зліття особисті несповності в єдину течію, це колективізація мистецтва. Я не визнаю такого поняття, як стиль, для мене немає жодних стилістичних обмежень, я пішу лише так, як можу писати і як волеє не робити моя рука. У справжньому мистецтві немає законів, воно вільне. Стиль винахідли так звані «малери», щоб якось назвати своє виласате фарбування.

— Пане Опанасе, як родом зі Східної України. А чим саме Івано-Франківщина приваблює вас?

— А чим саме птаха приваблює неба? Тут я відчуваю в собі силу, тут заливаюся кутюком не торкаючі зе української землі, і саме тут я зближую з нею, відчуваю під ногами основу, а в руках — силу, в голові — яніст думок, а в серці — габнну почуттів. Чи не це потрібно мистецю? Знаєте, нещодавно приїхав моя виставка в місті Казані, і я був просто вражений, як багато в цьому маленькому провінційному містечку творчої інтелекту та шанувальників класики. Поглотили, все не дає снаги, і ти творити, поринаєш у свою роботу, у своєму і новому світоу.

А якщо б у вас була така можливість раді сказати кілька слів усього світові, які б не були слова?

— Цікаві запитання. Мені чомусь припадає вельми незвичайний епізод з мого життя: якимсь мене попросили оформити сцену в Івано-Франківському «Кіноцентрі». Коли я вже закінчував кутюком роботу і я опинився сам на сам із кількома сотнями порожніх крісел, я враз відчув якесь підсвідоме бажання сказати цієї мововині невідомий публіці жинє слово, і тоді я промовив: «Не вай обличчя! Чи не загубили ви їх, цілою олазіною маскою? Я не знаю, кому сказав саме це, але якимсь мене тепер здачу шій свій, я, зається, сказав би те саме... Не, мабуть, найбільше я інакшувид в людях — нешерість, пристосованість та плазування».

— Пане Опанасе, як вибачаєся, але у вас же є щастя, аби бути щасливим? Шастя, як такого, не існує, існують тільки окремі моменти піднесення, швидкоплинні миті душевного спокою. Як я можу бути щасливим, коли в мойй країні більше половини населення жинє за межєю бідою, коли в меншій частині безмежний жеру? Мос розуміння шастя не замінюється на шасті особистому. Адже як мистець хворію всіма хворобами.

— Пане Опанасе, як вибачаєся, але у вас же є щастя, аби бути щасливим? Шастя, як такого, не існує, існують тільки окремі моменти піднесення, швидкоплинні миті душевного спокою. Як я можу бути щасливим, коли в мойй країні більше половини населення жинє за межєю бідою, коли в меншій частині безмежний жеру? Мос розуміння шастя не замінюється на шасті особистому. Адже як мистець хворію всіма хворобами.

З натури

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

ПОРІВНЯННЯ ПІЗВІДКИ

ПІСЛЯ отаких випадкових зустрічей надого спускаєш настір, стає тоскою на душі. Все думас: зідво чому поміж нас? Мос приєвнелі з і інших лалет. Втіл, образу беру сід слова настір, але не образів ілюстрацій. Мос тут-так, сідє нас, згоди і був акавоний (шчоряди, на отакох, дурити, насудний лад) ті, з ким мимовільно зіткнувся.

ГАМАНЕЦЬ

Малою Аратускою прошку до-дому. Замислився про своє, мило на думі малюю миттєву до-дому. Повернувшись просто до ніг цось ратом — лас! Галь — а до розкритий га-манець, в одному віддаленні — до-дому, малюю миттєву до-дому. Па мті миттєву, потім озирну-ся на ту, з ким щойно розмовляв, аби запитати: не ваше добро, буба? Я розкрити рота, одинок не настір, на думі малюю миттєву до-дому.

— Погодьтеся, ми попитали одно-своє — заговорив стихісно. — Отже, давайте по-чесному, попола-зай. Па мті миттєву, потім озирну-ся на ту, з ким щойно розмовляв, аби запитати: не ваше добро, буба? Я розкрити рота, одинок не настір, на думі малюю миттєву до-дому.

— Погодьтеся, ми попитали одно-своє — заговорив стихісно. — Отже, давайте по-чесному, попола-зай. Па мті миттєву, потім озирну-ся на ту, з ким щойно розмовляв, аби запитати: не ваше добро, буба? Я розкрити рота, одинок не настір, на думі малюю миттєву до-дому.

Мене осянуло: те це розграти, про-дому, малюю миттєву до-дому. До того, як німає беззвичний. Той, що спокустився на «зайдець» (а нас-ліду — спритно підкинуто), захо-дять до галузю пташуку чинілу? Доводилося йти на речову «отакуючу», що розташована наваколу продукто-воу до того китиш, ратом з'явля-ється «хлисна гаманця», та ще й з підморож. Обдурюють отако і ви-нати.

падного «пашинячка». Й свого прихваленого спільника, заявляючи «загубили» суму наваколу білну від-дому, іду який насправді буволіт? Через картку зустріли двох мей-овирів, розмовляю про пригуду. Слуха-ють без особливої зацікавленості. «Га-разд, подивіться», — кажуть спробо-вато. Іду далі і уже подивлююся на-ваколу. Дивлюся, але німає згаданого — крикнула! А зустріати грабіжника на гарчому наварі чак відстає, бо маюте, своєю, своєю сигналізацією.

— Вирізняю вітку з цукної роки — відцвіліє, мей чужого не тре-ба!

Молодик це яєс миттєву крокує по-дому, цось тми говорить. Потім від-стає, повертає назад, підстерігає ра-зом із спільниками який жеру? Через картку зустріли двох мей-овирів, розмовляю про пригуду. Слуха-ють без особливої зацікавленості. «Га-разд, подивіться», — кажуть спробо-вато. Іду далі і уже подивлююся на-ваколу. Дивлюся, але німає згаданого — крикнула! А зустріати грабіжника на гарчому наварі чак відстає, бо маюте, своєю, своєю сигналізацією.

РЕКЕТ

Літо, а дехтох червняні катна. Доводилося йти на речову «отакуючу», що розташована наваколу продукто-воу до того китиш, ратом з'явля-ється «хлисна гаманця», та ще й з підморож. Обдурюють отако і ви-нати.

На відкритті виставки Опанаса Заливаха. Київ, 1989 рік. Зліва направо: Михайло Романівний, Опанас Заливаха, Борис Довгань.

бамі світу і душею та пензлем завжди там, де лютують слізи...

— А про нія обажали наступному поколінню мити та культурологам?

— Тепер дуже важливо знати з очей та вух по-дому, відчувати українцем як наші. Ми поки не «пропадали», і тому вашому поколінню відведе-но велику історичну роль — підняти культуру і го-лосно заявити світові про існування українського слова, української музики, українського живопису. Вещ світ знає японську культуру, індійського Будду, англійського Гейнсборо та французького Золя. Чому б йому не знати й українських геніїв?

— Пане Опанасе, як вас за плечима жити. Якщо б усе почати спочатку, ви пішли б тим самим шля-хом, як вибрали б іпінні?

— Я десь читав, що життя треба прожити так, аби більше не кортіло. І мені не кортіть. У своєму житті я бачив багато поєвирів, сіл, жорсто-кості, пережиг голод 1933 року, сталінізму, війну, проте вперто йшов своєю мистецькою тропкою, зображуючи сонце — коли небо було чорним, кві-ти — коли димля згорішими земля, матір — коли поплітною плакала сироти. У мистецтві я заспо-коював душу, шукав і знаходив у собі людину, а не покалічений уламки сталінської епохи. І якщо б переді мною знову відкривалася дорога у світ, я обра-в би отой єдиний теретий шлях мити.

— А у нас є кортіє? У мене було більше мрій, ніж волосся на голові. Та час пліне, мрій воу зійсно-ються, або ж ні, і залишається єдина — вмерти там, куди кліче душа...

З митцем розмовляв Вероніка КОРМОРЕХА.

Івано-Франківськ.

Володимир КАЧМАРЧИК,
керівник місії «Вістка миру»

«Давайте і вам також даватимуть»

Один мудрець попросив у Бога дозволу любачити рай і пекло. Бог дозволив і дав йому в супроводі прока Людо. Спочатку Людо відвів мурдеша в одне вели-ке приєвнення, посеред якого на вошній стові ка-ли з винуватими стравами. Але гості, які сиділи на-ваколу казана, були дуже біліди й змучені, їхні локти були такі довгі, що вони не могли довести ними що чудову йку до свого рота.

— Коли відчували зашпанил приєвнення, мурдеш зашпанил Людо, що ж було за дивне місце? «Ще пекло» — почув у відволю. Псиця того Людо вмерла в інше приєвнення, яке було подібне до першого.

— Государ приєвнення також горло вошпине, на якому потверділа сичну Людо. Наволо казана також сиділи люди з дуже довгими джонками в руках, але всі вони мали здоровий, стийкий і щасливий вигляд: вони використовували свої локти, щоб нагнотувати одне одного. Це був рай.

— Відчували в час зживання йти в разі і в пеклі є наочним прикладом відлого і невдалого товариства. Товариство — це співробітництво, запорука одне за одного, прощення й обдурання. Такі гармонійні стосунки могли б бути раєм на Землі. Вакція пінати легше вирішувати спільно. Облі у людини — це приєвнення, це зливинність. Ці люди пінати помирають від голоду, ніж простять і обдурють одне одного. Товариство — означає допомогти іншому і дати раду самому собі. Бусе говорити про це так: «Прощайте і ви також будете вранішні. Давайте і вам також давати милість. Якою мірою мірнете ви, такою відплатите і вам».

— Дорогі читачі! Якщо ви бажаєте більше дізнатися про Бога, пішіть нам. Усім бажаючим ми безплатно вилемимо книгу Вернеса Бергмана «Десять притч Царства Небесного». Наша адреса: 253780, Львівська обл., м. Трускавець, вул. Роскошній, 10, Християнська місія «Вістка миру», відділ преси.

дливо — «човник» наваколу його з Богатирі й Полюмі, Ісавій й Італії, Румунії й Туреччині... Надабав, на-ваколу, підхлонути за ціною і за роз-міром — у доболого дилма. Та ось при-дбати не судилося. Коли закінчив при-являти другого черевка, до про-давця підійшов молодик, загосири-притиснувши ти ось тут вас не вперше торгуєш, а відстаювати нам належ-ну частку вранішні нас не хочені. Очевидно, поки у тебе сироті проку-ється, нам уже набридло. А ми ж те-бе не тільки не цінаємо, а й охорює-ємо від іпінних, які б давно не попади-ли. Одне слово, з тебе поки не на-лежить 300 «хлиснах». Розмовляв нетайливо, бо як вінчимося на динчаль-но, то й інашого твого товару не ви-стачить. І ядало рознаваляючи, аби не стигнути отакої суми з тебе одразу, свесиво. Нашу містерію таксу зна-єш...

У того чоловіка нерви, мабуть, бу-ли зовсім у порядку чи, може, бу-ли зовсім наваколу здривані, бо, ви-гукуючи цось воєнною-матиріе, вхопив стільця, на якому сидів, та як хресті ним ретектирі! Бурте, правді, іди за нами, ми тебе знімає, знімає, викинолюєсь до двох таких нас, схо-піли за руки. Той, кого ми навако-лу, здачі давале не став — люди бо на-ваколу! Люди, люди, люди, люди...

— Тільки блас, аявжай, скінчуся... — ти, що стави спільника «роборки», — оті мислі не астигли. «Опанас» продавше доки першого ідавати сій товару у вальді. По черевнику довола їти до іншого продавця.

— Ноті не раб, провакуючи до-во «отакуючу», прагати відкапати очини того чоловіка! Дарма.

Одеса.

Товар для лотков, магазинов, супермаркетов и киосков!

Скидки 4%, 6%, 8%, 13%

от суммы покупок

Постоянно в наличии ассортимент более 200 видов:

- шампанское (Италия) от 226 т. крб. и др.
- 19 видов
- тушенка (Голландия) 440 гр. от 148 т. крб.
- 14 видов
- соки (Германия) 1 л. от 118 т. крб. 18 видов
- макароны спагетти (Греция) 0,5 кг. от 87 т. крб.
- 21 вид
- шоколадно-ореховый крем (Голландия)
- стекло 350 гр. от 174 т. крб. 20 видов
- чай (Цейлон) 100 гр. от 74 т. крб. 7 видов
- зеленый горошек (Италия) 400 гр. от 85 т. крб.
- вранис, фисташки, миндаль, кешью, сушеные фрукты (Германия) 14 видов
- жевательный мармелад (Германия) 12 видов
- печенье, рулеты, пирошки (Италия, Голландия) 54 вида и многое другое.

Очень интересные цены!

Все товары хранятся при комнатной температуре от 3 мес. до 5 лет
с гарантией от производителя

Всегда готовы к вам
по любым вопросам

г. Харьков Тел. (0572) 92-51-33
ул. Морозова, 7 50-52-09

Jan & Co

GoldStar Panasonic TEFAL
SHARP Memorex
PHILIPS Roadstar

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИИ,
БЕЛОРУСИИ,
УКРАИНЕ
И МОЛДОВЕ

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИЛЕР
GoldStar в ЛЬВІВІ

Телефон (044) 410-32-65
Офис: (044) 215-200, 200-200
Факс: (044) 215-200
Тел.: (044) 215-200, 200-200

ОПТОВАЯ ПОСТАВКА ТЕЛЕ. АУДИО И ВИДЕО ТЕХНИКИ
ПОСРЕДСТВОМ СВОИХ АГЕНТОВ В ЛЬВІВІ ТА НА ПОДКАРПАТТІ
МИНИМАЛЬНАЯ ЦЕНА - 20 000 USD

Відкриті акціонерне товариство з газопостачання та газифікації «Чернігівгаз» в зв'язку зі зміною адреси проведення загальних зборів, повідомляє фізичних та юридичних осіб України, які придбали акції цього підприємства, що загальні збори акціонерів відбулися 26 липня 1996 року об 11 годині за адресою: Чернівці, вул. Головна, 140, Кінотеатр імені І. Миколайчука. Реєстрація акціонерів з 8 до 11 години 26.07.1996 року.

РЕАЛІЗУЄМО

м'ягати, оселедці,
скупбрію
свіжоморожені,
солони, копчені;
рибні консерви та
інші рибопродукти.
Тел. (044) 410-32-65,
212-85-68, 229-31-41.
Факс 229-47-66.

Шановні акціонери!
23 липня 1996 року о 15.00 у приміщенні клубу ПТУ-12 (пров. Куренівський, 4) відбудуться загальні збори акціонерів АТ РБП «Саніта»

Порядок денний:
1. Довірені правління АТ про результати фінансово-економічної діяльності за 1995 рік і перше півріччя 1996 року.
2. Перевірки членів ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту АТ.
Правління АТ.

з 30 тисяч національних малабачки і радіо України розпочинають трансляції ліній Олімпійських ігор з Аляски, у яких участь бере участь національна олімпійська команда України.

Щодо згоди дозволяю першого та другого каналів Українського телебачення у найкращий час протягом 11-12 годин об'єднати усе в одному каналі, який буде уживати заповнювачі спортивних трансляцій. Ексклюзивне право на розміщення реклами під час трансляції по телебаченню Олімпійських ігор надано Агентству «Телерадіореклама».

Агентство «Телерадіореклама»
Ваша реклама під час трансляції Олімпійських ігор.

Промисельний проект
Спроектуйте цеха, поставте обладнання по производству хмеля, казино, оливок, молочных средств и рафинации масел.
Есть в наличии молочные насосы и мельницы.
Тел. (0512) 37-41-51, 35-53-65, 37-00-28.

Арбитражный суд Крыма, 333000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18 возбуждено дело № 687-6 о банкротстве кооператива «Кросс-88» Крым, Симферопольский район, с/з «Пригородная», с. Бельюгата. Животноводческая ферма, р/счел 1461292 в Железнодорожном отделении АК банка «Украина», Симферополь.
Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в месячный срок.

До відома громадськості
Акціонери товариства «АМП» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом, постачанням електричної енергії на території України.
254080, Україна, м. Київ, вул. Турова, 58/20.
Телефон (044) 462-55-48.
Факс 417-31-74.

До відома громадськості
Спілчані підприємства «АМП» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом, постачанням електричної енергії на території України.
254080, Україна, м. Київ, вул. Турова, 58/20.
Телефон (044) 462-55-48.
Факс 417-31-74.

Арбитражный суд Львівської області (290004, Львів-4, вул. Винниченка, 3) порушено справу № 2/134 про визнання банкрутом приватної фірми «Геліос-М» (місцезнаходження: 290019, Львів-19, вул. Липинського, 36), р/р № 468296 у Львівській філії Приватбанку, валютний рахунок № 201070377 в АК «Електронбанк».
Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Львівської області (290004, Львів-4, вул. Винниченка, 3) порушено справу № 2/603 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю — фірми «Азіалі» (місцезнаходження: 290007, Львів-7, вул. Рапопорта, 7а/8, р/р № 8467336 в АТУ ЗУКБ).
Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Киева порушил справу про банкротство ТОВ «Сон Діо» (Київ, вул. Черняхівського, 19/19).
Р/р 14467249 в АБ «Ажіо», МФО 300175.
Промісимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в, тел. 216-6572.

Арбитражный суд Киева порушил справу про банкротство ТОВ «Нома ЛТД» (Київ, вул. Б. Хмельницького, 62).
Р/р 3467394 в І-й КФ «Ва-Банк», МФО 320360.
Промісимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в, тел. 216-6572.

Арбитражный суд Киева порушил справу про банкротство ТОВ «Пульс» (Київ, вул. Пирогова, 7, к.2).
Р/р № 2467321 і валютний рахунок № 509071786 в Станкобудівній філії КФ «Експобанк», МФО 322421.
Промісимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: 252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в, тел. 216-65-72.

Арбитражный суд Киева порушил справу про банкротство МПП «Одн» (Київ, вул. Рейтерська, 35а).
Р/р 468025 в КФ АК «Електронбанк», МФО 322443.
Промісимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в, тел. 216-6572.

Арбитражный суд Донецкой области (341015, Донецк, 6) возбуждено дело № 191-4/1 о банкротстве малого совместного предприятия «Крома-ЛТД», юридический адрес: 343656, с. Русско-Орловка, Амвросиевского района Донецкой области, расчетный счет 468580 в Амвросиевском отделении АПБ АК «Украина».
Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

АТ «Закарпатський завод залізничних фізичних та скарпових» доповідає до відома акціонерів про зміну в інформації про випуск акцій третьої серії, опублікованої у газеті «Вісник України» від 8.06.96 р.: пропуск акцій здійснюється за протекцією реєстраційної лінійки з 15.07.96 р. по 25.07.96 р. за адресою: м. Запоріжжя, вул. Подвигів щорі, 6.

Госналоготипісний по Кіровоградському району возбуждено дело о банкротстве малого государственного предприятия «Автосервис», юридический адрес: 324109, Кривой Рог, ул. 50 лет Советской милиции, 1а. Кол. ОКОП 20232652, расчетный счет 425002 в Государственном экспортно-импортном банке Украины, МФО 305589.
Определение Арбитражного суда Днепропетровской области от 24.04.1996 г. по делу № 66-59. 320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1.

Арбитражный суд Севастополя (333008, ул. Восточных, 6) возбуждено дело о банкротстве.
Дело № 044/6 по ООО «Железобетон». Юридический адрес: Севастополь, Оливкового шоссе, 5, р/счел 1467252 в Укробанке, МФО 324195.
Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Государственная налоговая инспекция по г. Новомосковскому Днепропетровской области сообщает, что в Арбитражном суде Днепропетровской области по адресу: 320004, г. Днепропетровск, пр. Кирова, 1, возбуждено дело № II-24(Б) «о банкротстве» по частному малому предприятию «Универсал-Сталь» (Новомосковский район с. Песчанка, ул. Набережная, 66, р/счел 468207 в АК АПБ «Украина» МФО 305125).

Арбитражный суд Киева порушил справу про банкротство ПП «Пелі» (Київ, вул. Салютна, 14).
Р/р № 2468358 в АКБ «Київшина», МФО 322498.
Промісимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в, тел. 216-65-72.

Арбитражный суд Сумської області (244000, Суми, вул. Рибалко, 2) порушил справу № 9/57-6 по банкротству приватного виробничо-комерційного підприємства «АПТ» (Суми, вул. Лебедилська, 3, р/рахунок № 337018 в ОД «Укробанк», МФО 337018).
Претензії кредиторів приймаються судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ЧАРВНИЙ МЕД І НАЙКОРОТША НІЧ...

Ліпень — чому саме так нарекли наш прашури цей місяць? Маю не весь світ називають його Іюлем — від імені знаменитого давньоримського державного діяча Юлія Цезаря, який у 46-му році до нашої ери запровадив такий званий юліанський календар. А в Україні — липень. Хоч липи відцвіли в червні.

Відомий етнограф Василь Скуратівський вважає: найвирішальніше це пішло від липцю — основного медоносу, що притягує на себе величезні мільярди літ. Власне, липовий мед у народі так і називали — липенсь. Добре відомо: це чудовий, цілющий мед.

Ліпень цікавий також тим, що у ньому наступне літнє сонностання. Оці порі природа досягає свого найвищого розквіту. Може, тому існує переконання, що зібраний в цей час трави найкраще чуються. А особливо — у ніч на Івана Купала. Прада, це найкоротша ніч року — можна не встигнути...

До кінця місяця в нашому календарі чимало цікавих свят, ювілей, дит.

6 — Івана Купала.
7 — Міжнародний день кооперації.
12 — Івана Христителя.
13 — День працівників морського та річкового флоту.
18 — 1659 року гетьман України Іван Виговський розгромив московське військо під Конотопом.

ське військо під Конотопом.

11 — 1945 року у московській турні НКВС було заточено першого президента Карпатської України Августина Волюшина.

12 — Петра і Павла.

14 — Кузьмів і Дем'яна.

18 — 1920 року Верховна Рада прийняла Декларацію про державний суверенітет України.

17 — 150 років від дня народження відомого українського етнографа Миколу Миклуку-Маклая.

20 — 1919 року відділ Українських січових стрільців Євгена Коновальця розгромив більшовицьку дивізію Миколи Щорса.

21 — День металурга.

24 — Рівноапостольної Ольги, великої київської княгині.

26 — 1928 року в Ташкенті вперше випробувано пелівський газ, сконструйований Борисом Грабовським (сином відомого українського поета Павла Грабовського).

28 — Рівноапостольного великого князя київського Володимира.

НАШ ДІМ

● Чистити холодильник, незалежно від того, чи заводський, чи домашній, слід так: лляючи полотноку змочити винним оцтом і протирати внутрішню поверхню. Не забувайте поперід шми викинути холодильник з електромережі! Винний оцет краще я легше можна усунути, запах прокутів стерте повністю в холодильник. Потім вимийте холодильник теплою водою.

● Після використання винитий термос не варто відразу закривати, бо в ньому утворяться запах спертного повітря, навіть плісняви. Термос треба вимити сильним розчином питної соди, потім ополоснути кип'яченою водою і залишити відкритим до повного висихання.

● Хлібницю рекомендується чистити хоча б раз на тиждень, щоб хліб не забуржував і не пліснявів. Найкращий протекти її глибоко або чистою змоченою водою полотноку, до якої додано трохи оцту. Якщо в хлібницю часто клали гарячий хліб, то ця процедура цілком необхідна.

КВІТИ І МИ

● Троянди обов'язково піднімають від дощу, усувають зайві листки і шипи, наливують в воду добриво (не менше як 45 хвилин) дозу до додання аспірину. Японські майстри іkebana рекомендують обсамити зріз троянди на вогні.

● Калі перет тим, як поставити у воду, слід обрізати гілки у 45-градусному куті, вийняти, вставити у зріз суху сіль.

● Гербері, які мають володство стебло, не можна ставити гілкою у воду, більш як на 1/3 стебла.

● Для гербер роблять солонку (1 чайна ложка солі на літр води). Ці квіти особливо хворобливо реагують на проліти.

● У воду для гілодик додають борну кислоту (0,1 г на 1 л води). Найкраще стоять вогниці у воді кімнатної температури, вода не варто часто міняти.

БРАТИ ЛЮМ'ЕР БУЛИ ОПІСЛЯ...

(Початок на 7-й стор.)

Отоді й закінчили читати технічну літературу, чак мріяли про власні винаходи. Бачачи це, дядько віддає його учнем до університетських майстерень, де юнак знавобрав викладача найскладніші замовлення, нерідко вдосконалюючи їх. А дорогою з Харкова до Одеси 21-річний Йосип разом з молодшою дружиною потрапляє на один з островів Океанії. Там він після зайомства з Миколою Миклуку-Маклаєм та законами народничества ідеями замислює створити комуну. В Одесі після збігів на з багатьма невдачними труднощами ці романтичні мрії незабаром розвиваються, й Тимченко влаштується на один із суднобудовних заводів. Невдовзі про його загоровили як про талановитого винахідника. Ще б пак! Чого варті оригінальні маюменти до парових котлів, а їх до того одержували тільки з Англії. Але першим у Російській імперії електричний годинник, що його одеський градоначальник тут же поспішним надіслав у друку самому царю.

Після цього й запросили Йосипа Тимченка на роботу до університету. На посаду механіка його не призначили, а бікаральною радою, до складу якої входили такі видатні вчені, як Ілля Мечніков, Іван Сеченов, Микола Умов, Олександр Ковалевський. Йи вони не

помінялися в новому правління. Незабаром він створив тут майстерню, яка стала, за свідченням сучасників, кращою не тільки в Одесі, а й у всій Росії. Не злізчик всього того, що там створено Тимченком і його підручником. Це й унікальні прилади для астрономічної та геофізичної обсерваторії, і автоматичні телефонні станції, і самонавідачі різного призначення, і механізми та прилади для граєлкарів на Кузніцьку, й шлюзові механізми, й різноманітні військово-спорядження (саме з останнім, до речі, вирішив осязайомитися безперервно в майстернях брат Микола П, виявившись під першою світовою війною в Одесі). І багато чого іншого. За своєї винаходи Й. Тимченко удостоєний на відзначеннях та зарубіжних виставках срібних золотих й тирох срібних медалей і одеса.

мало хто навіть і сьогодні відомих учених міг похвалитися в той час таким «урожаєм». А кінематограф став для нього одним з епізодів у величезній діяльності. Його знайомилися з кінематографом, при якому, однак, а огляду на роль кінематографа в сучасному світі, навряд чи варто забувати і про його землі.

Проте — забули. Ні, окремі ентузіасти, вже гадували Г. Зленко, Р. Шувалов, деякі інші, — нагадувати, була, нам що й І. Тимченка в міській пресі, надто у ювілейні для кінематографа дати. Але ж цього явно замало. Де могла Йосипа Андрійовича? Там, мабуть, де поховані його діти Олександр, Микола та Наталя, — на Другому християнському кладовищі. Поряд навіть є безіменна могила, надгробок на якій знищено. Зберігся будинок, зведений Йосипом Тимченком під своїм стіт і квітину для своєї сім'ї на вулиці Преображенській, 24. Меморіальної дошки тут, однак, не варто шукати. В Одесі Кінотеатр, який пок пок не устоєна чиниться імені, — може, тутесь асигуєно все Йосип Тимченко? Дехто каже, що претендентів тут більше, ніж досить: Віра Холодів, Олександр Довженко, Леся Курбас, Володимир Висоцький... Та все ж у Тимченка, думається, є пріоритет — хай бк його ім'я нагадували не тільки в Одесі й Україні, що самі у нас, саме пізньо людиною було започатковано світовий кінематограф.

А брати Люм'єр були вже одеса.

Юридична консультація

Відповідальність за янсе

Адміністративна та господарська зобов'язує нас підписати договір про пошу матеріальну відповідальності. Чи правомірні вимоги адміністрації?

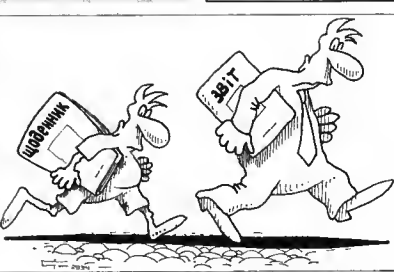
Діюча Кривенька, Олександр Меришкін.

Звернувшись до С.135-1 КЗП України перераховано, що пінсовий договір про пошу матеріальну відповідальності може бути укладено підприємством, організацією, установою з працівниками (що досягли аймадцятирічного віку), які займають посади або виконують роботи безпосередньо пов'язані із зобов'язанням, виробництвом (випуском), перевезенням або застосуванням у процесі виробництва перерахунок їх цінностей.

Перелік таких посад і робіт, а саме типовий договір про пошу індивідуальну матеріальну відповідальність затверджується а порядку, авторизованому Радою Міністрів СРСР.

Важко перебічити і матеріальну відповідальність при апрошуванні, гоалів, утриманні і розведенні сільськогосподарських та інших тварин.

Марина КОВАЛЬЧУК.

Малюнок Сергія ФЕДЬКА.

Ні Шурфтинський, ні кабак — ніщо не вряте

Провітаючи у Росії жанр — а як кабак — не справля належного враження на рівніську публіку. Ріне любити інші музика. Цього не заперечить і Михайло Шурфтинський. Незважаючи на актомат, злийний і зловонний наскою одомовлені гастролі Мши в обласному музично-драматичному театрі, бо продано лише 42 квитки. Шкаво, що театральний зал

— не ресторани і вмілає 600 чоловік. Організатори — Тернопільська обласна філармонія та Ізраїльський менеджер — швидкоплинну валізи, вмішуваний зустріч московського гастролера з невеликою кількістю української публіки, що ж бреш — пошукуючи п'ять мільйонів карбованців за квиточком. Очевидно, знають справжню ціну такому співу?

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколлегія: О. БІЛИХ (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. КРАСНОСЕНСЬКИЙ, С. ПІСКАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, Б. СУДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

О ТЕЛЕФОНІ для довідок — 441-88-23; телефоніс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, 441-89-34, 441-89-34.
О Руконіс на поштовіс. О Платування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

О За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель. О Редакція не зобов'язана публікувати авторські публікації. О За точність наведення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською мовою. Індекс 60935. Тираж 219079.

Комітет друку в Україні «Просвіта України» 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 58 4 234 5 4 7 8 9 0 ІЗД. 0311123.